

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Barbary Pořízkové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci stěžovatele **A. H.**, zastoupeného Mgr. Janou Hladíkovou, advokátkou se sídlem v Pardubicích, 17. listopadu 623, za účasti **Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, pobočky v Pardubicích, ze dne 19. 10. 2006, č. j. 52 Az 9/2006 - 27,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III.** Ustanovené zástupkyni stěžovatele Mgr. Janě Hladíkové, advokátce se sídlem v Pardubicích, 17. listopadu 623, **s e p ř i z n á v á** odměna v částce 5712 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Stěžovatel kasační stížností napadá v záhlaví označený rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán“), ze dne 25. 5. 2006, č. j. OAM-2231/VL-20-05-2005. Tímto rozhodnutím správní orgán stěžovateli neudělil azyl podle ustanovení § 12, § 13 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), když dospěl k závěru, že v této věci nejsou dány důvody pro udělení azylu z důvodu pronásledování za uplatňování politických práv a svobod, odůvodněného strachu z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů a dále nebyly shledány důvody k udělení azylu za účelem sloučení rodiny ani důvody humanitární.

Z obsahu předloženého soudního spisu je zřejmé, že shora označený rozsudek krajského soudu, v němž byl stěžovatel řádně poučen o možnosti podat proti němu kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů od doručení jeho písemného vyhotovení, byl stěžovateli doručen ve smyslu ustanovení § 46 odst. 3 a § 50c odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění (dále jen „o. s. ř.“), ve spojení s ustanovením

§ 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), dne 30. 10. 2006.

Podle ustanovení § 46 odst. 3 a § 50c odst. 1 a odst. 4 o. s. ř. nebyla-li fyzická osoba zastižena na adrese svého bytu či místa, kde se zdržuje, doručující orgán písemnost, která jí má být doručena do vlastních rukou, uloží a zanechá adresátovi v místě doručování výzvu, aby si písemnost vyzvedl. Nebude-li uložená písemnost vyzvednuta do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl.

Nejvyšší správní soud z doručenky založené na čl. 33 soudního spisu ověřil, že pokus doručujícího orgánu o doručení písemnosti stěžovateli byl učiněn dne 20. 10. 2006. Vzhledem k tomu, že stěžovatel nebyl v místě doručení zastižen, byla téhož dne písemnost uložena u držitele poštovní licence. Posledním dnem desetidenní lhůty stanovené § 50c odst. 4 o. s. ř. bylo pondělí 30. 10. 2006.

Stěžovateli byla písemnost vydána dne 31. 10. 2006, což stvrdil svým podpisem na doručence, fikce doručení však nastala již dne 30. 10. 2006 uplynutím desetidenní úložní doby, jejíž poslední den se považuje za den doručení, i když se stěžovatel o tomto uložení nedozvěděl. Shodně judikoval Nejvyšší správní soud například ve svém rozhodnutí ze dne 24. 2. 2004, č. j. 5 Azs 15/2004 - 34 (zveřejněno na www.nssoud.cz), v němž uvádí: *„Za den doručení rozhodnutí, od kterého počíná běžet lhůta k podání kasační stížnosti (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), nelze považovat den, kdy stěžovatelka zásilku osobně převzala, pokud se tak stalo poté, kdy již uplynula desetidenní úložní doba, jejíž poslední den se považuje za den doručení, i když se adresát o tomto uložení nedozvěděl.“*

Dle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout. Lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí dle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

V daném případě byl dnem určujícím počátek běhu dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti den doručení písemného vyhotovení rozsudku krajského soudu, t. j. pondělí 30. 10. 2006. Konec lhůty pro včasné podání kasační stížnosti dle § 40 odst. 2 s. ř. s. pak v návaznosti na výše uvedené připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty, tj. pondělí 13. 11. 2006. Tento den byl posledním dnem pro podání kasační stížnosti, tj. pro její předání soudu nebo zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit.

Poštovní zásilka obsahující kasační stížnost však byla držiteli poštovní licence předána k přepravě dne 14. 11. 2006. Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně a z tohoto důvodu mu nezbylo, než ji podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítnout.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Stěžovateli byla pro řízení o kasační stížnosti ustanovena usnesením Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, ze dne 24. 11. 2006, č. j. 52 Az 9/2006 - 47, zástupkyně z řad advokátů, Mgr. Jana Hladíková, advokátka se sídlem v Pardubicích, 17. listopadu 623. Ustanovené zástupkyni stěžovatele byla přiznána odměna v celkové částce 5712 Kč za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení a písemné podání soudu týkající se věci samé) dle § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (advokátní tarif). Odměna byla vypočtena dle ust. § 9 odst. 3 písm. f), ve spojení s § 7 bod 5., advokátního tarifu tak, že za každý z úkonů činí odměna 2100 Kč a k němu náleží náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky. Vzhledem k tomu, že ustanovená advokátka je plátkyní daně z přidané hodnoty, byla k přiznané odměně připočtena i příslušná daň z přidané hodnoty. Náklady právního zastoupení stěžovatele nese v souladu s ustanovením § 35 odst. 8 s. ř. s. stát.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. února 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu